

Marieke de Vrij gaf op 12 mei een zeer actuele boodschap vrij voor dit tijdsmoment (mei 2021). Het thema is:

Innerlijke besluiteloosheid ten aanzien van wat men zelf ten gehore dient te brengen in contact met anderen

Samenvatting

Je eigen visie achterhouden in contact met anderen voor de lieve vrede, doet het collectieve veld geen goed. Jouw inbreng doet er maatschappelijk gezien wezenlijk toe, voorkómt eenzijdigheid, mits die uit liefde wordt vrijgegeven. Toets je bijdrage hieraan en houd je niet langer in: "Wie terugtrekt heeft immer geen inbreng op een wijze die daarmee plaats bepalend is voor het tijdsbestek waarin men aanwezig is".

Wie zichzelf liefheeft kent de verzoeking om zichzelf in stilte te behouden daar waar anderen conflict makend zich opstellen tegenover deze mens.

Wie zich echter, zichzelf liefhebbend, wenst te behoeden tegen inmengingen van anderen, dient zichzelf te verklaren ten bate van zelfbekendmaking. Wie hier moeite mee heeft, getroost zichzelf menigmaal door inhouding te betrachten.

Echter, wie zichzelf aankondigt als zijnde ook een medemens, met een eigen belevingsveld en visie hier vanuit ontstaan, dient zich klaarblijkelijk te tonen om mee te doen in de samenhang van berichtgevingen die alom verspreid worden.

Wie blijk geeft van eigenwaarde, beoefent het zichzelf vrijgeven ten bate van de interactieprocessen om eenzijdigheid te voorkomen.

Wie dit als moeizaam ervaart doet er verstandig aan in zichzelf voorberichtgevingen te oefenen naar anderen toe gericht. Wat wenst men

werkelijk te benoemen? Wat kan men weglaten? En is liefde de voertaal van de berichtgeving?

Wie dit vóór beoefend heeft, is spraakzamer en gericht van aard.

Wie dit innerlijk terughoudt in zichzelf en geen vooroefeningen hierin betracht, raakt steeds meer verzeild in terughoudingsgedragingen die hem niet langer bekomen.

Daarom is het een aanrader om jezelf tegemoet te treden in beluisteren van wat jezelf wenselijk acht te benoemen. Door dit keer op keer te doen, zul je bemerken dat je hiermee ruimte wint en de maatschappelijke verwarring daardoor minder vergroot.

Wie terugtrekt heeft immer geen inbreng op een wijze die daarmee plaats bepalend is voor het tijdsbestek waarin men aanwezig is.

Toelichting

Het is een constatering vanuit die onstoffelijke wereld dat heel veel mensen zich inhouden om de vrede te behouden. Met als gevolg dat er veel niet zichtbaar wordt uit angst voor afwijzing. Door die angst voor afwijzing de boventoon te laten voeren, oefent de mens zichzelf te weinig om blijk te geven van wat er in het eigen leven omgaat. Hierdoor ontstaat er een disbalans in het maatschappelijke. Omdat, door inhouding behoud je wel de lieve vrede ogenschijnlijk, maar de inhouding vergroot zich alsmaar meer, waardoor je steeds minder makkelijk jezelf naar voren brengt en ook minder authentiek aanwezig bent. Met als gevolg dat die zwijgzame houding uiteindelijk het collectieve veld geen goed doet.

De oproep is dus: oefen met jezelf wat je waarlijk zou wensen uit te spreken en doe dat vanuit liefde naar jezelf. En oefen vervolgens of de voertaal, die je uiteindelijk hebt in het spreken naar anderen toe, of die vanuit liefde gericht is.